

UOHSX0040A57

PŘESEDÁ ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R12/2010/VZ-1195/2012/310/HBa

V Brně dne: 26. ledna 2012

Ve správním řízení o rozkladu doručeném dne 5.2.2010 navrhovatelem -

- společností **RPIC-ViP s.r.o.**, se sídlem Výstavní 2224/8, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory, IČ 28526051, ve správním řízení na základě plné moci ze dne 19. 10. 2009 zastoupené Mgr. Petrem Burzanovským, advokátem AK Kindl a partneři, se sídlem K Safině 669, 149 00 Praha 4 – Hrnčíře,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 18. 1. 2010, č. j. ÚOHS - S301/2009/VZ-15814/2009/540/VKu, ve věci o přezkoumání úkonů zadavatele -

- **České republiky – Úřadu práce v Ostravě**, se sídlem 30. dubna 3130/2c, 701 60 Ostrava - Moravská Ostrava a Přívoz, IČ 00560871, jejímž jménem jedná Ing. arch. Yvona Jungová, ředitelka,

jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč -

- společnost **COFET, a.s.**, se sídlem Vyšehradská 320/49, 128 00 Praha 2, IČ 60916621, ve správním řízení na základě plné moci ze dne 13 .3. 2009 zastoupena JUDr. Petrem Fialou, advokátem se sídlem Mezníkova 273/13, 616 00 Brno – Žabovřesky,

učiněných při zadávání nadlimitní veřejné zakázky „**Výběr dodavatele služeb na realizaci projektu: Start**“, zadávané dle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému

o veřejných zakázkách dne 10.7.2009 pod evidenčním číslem 60033584 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11.7.2009 pod evidenčním číslem 2009/S 131-191543,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. a) v návaznosti na § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a s přihlédnutím k právním závěrům rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 50/2010-104 ze dne 6. 10. 2011, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 18. 1. 2010, č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-15814/2009/540/VKu

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a zahájení řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

Zadávací řízení

1. Česká republika – Úřad práce v Ostravě, se sídlem 30. dubna 3130/2c, 701 60 Ostrava – Moravská Ostrava a Přívoz, IČ 00560871 (dále jen „**zadavatel**“), uveřejnil podle § 26 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ v informačním systému o veřejných zakázkách dne 10. 7. 2009 pod evidenčním číslem 60033584 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11.7.2009 pod evidenčním číslem 2009/S 131-191543 oznámení otevřeného zadávacího řízení za účelem zadání nadlimitní veřejné zakázky „Výběr dodavatele služeb na realizaci projektu: Start“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).

Zadávací podmínky

2. V čl. 3 zadávací dokumentace zadavatel uvedl, že projekt Start bude realizován na celém území Moravskoslezského kraje s tím, že povinností dodavatele je vytvořit v každém okrese minimálně jedno středisko – kontaktní místo pro individuální schůzky a školení účastníků projektu, přičemž akceptace smluvní povinnosti uchazeče vytvořit střediska pro účastníky projektu nad rámec základní povinnosti dle zadávací dokumentace bylo jedním ze základních hodnotících kritérií s vahou 10 %.

Vyřazení uchazeče

3. Z protokolu o posouzení nabídek ze dne 9.9.2009 vyplývá, že hodnotící komise vyřadila nabídku uchazeče RPIC-ViP s.r.o., se sídlem Výstavní 2224/8, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory, IČ 25826051 (dále jen "**navrhovatel**"), z důvodu, že obsahuje rozpor v údajích, který je

¹ Pozn.: Pokud je v textu odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.

předmětem hodnocení v dílčím hodnotícím kritériu "akceptace smluvní povinnosti uchazeče vytvořit střediska pro účastníky projektu ve smyslu zadávací dokumentace nad rámec základní povinnosti dle zadávací dokumentace".

Rozhodnutí o námitkách uchazeče

4. Z protokolu o hodnocení nabídek a ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek (oboje ze dne 9. 9. 2009) vyplývá, že nabídka společnosti COFET, a. s., se sídlem Vyšehradská 320/49, 128 00 Praha 2, IČ 60916621 (dále jen „**vybraný uchazeč**“) splnila při posouzení dle ustanovení § 76 odst. 1 zákona všechny požadavky s tím, že zadavatel dne 23. 9. 2009 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky. Dne 14. 9. 2009 obdržel zadavatel od navrhovatele dokument označený jako "oprava zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení nabídky", v němž mu sděluje, že opravuje svoji nabídku, a to konkrétně chybu v psaní, resp. překlep v čl. 8.13 návrhu smlouvy, kde číslo 5 nahrazuje číslem 7. Zadavatel rozhodl o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení dne 22. 9. 2009. Oznámení o této skutečnosti mu bylo doručeno dne 24. 9. 2009 s tím, že proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel námitky, které byly zadavateli doručeny dne 6. 10. 2009. Zadavatel námitkám po jejich přezkoumání částečně vyhověl, když opravil odkazy na ustanovení zákona uvedené v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele. Rozhodnutí o námitkách ze dne 9. 10. 2009 pak bylo navrhovateli doručeno dne 13. 10. 2009. Jelikož se navrhovatel s rozhodnutím zadavatele o námitkách neztotožnil, podal dopisem ze dne 19. 10. 2009 doručeným Úřadu dne 20. 10. 2009 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

II. Předcházející správní řízení

Rozhodnutí o předběžném opatření

5. Dne 16. 11. 2009 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-14745/2009/540/VKu, kterým zamítl návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření, jímž měl být zadavateli podle ust. § 117 odst. 1 písm. a) zákona uložen zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení.

Rozhodnutí o zastavení řízení

6. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 18. 1. 2010 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-15814/2009/540/VKu (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým v souladu s ust. § 118 zákona zastavil předmětné správní řízení, protože byl potvrzen postup zadavatele, který vyloučil navrhovatele ze zadávacího řízení, neboť z jeho nabídky nebylo zřejmé, zda se navrhovatel chtěl zavázat k vytvoření 5 nebo 7 středisek, přičemž vzájemně rozporné údaje nelze považovat za zjevnou početní chybu ve smyslu ust. § 76 odst. 1 zákona.

Odůvodnění rozhodnutí

7. Úřad v odůvodnění poznamenal, že zákon výslovně upravuje postup hodnotící komise pouze ve vztahu ke "zjevné početní chybě v nabídce, která nemá vliv na nabídkovou cenu" s tím, že aby byl naplněn znak "zjevnosti" početní chyby, musí se jednat o takovou početní chybu, kterou je hodnotící komise schopna zjistit a opravit sama bez jakékoliv součinnosti daného uchazeče. V této souvislosti dále poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen "NSS") č. j. 2 A 7/2002-72 ze dne 7. 4. 2004.

8. Úřad konstatoval, že rozpor v údajích v nabídce navrhovatele nelze považovat za zjevnou početní chybu ve smyslu ust. § 76 odst. 1 zákona. Doplnil, že pouze na základě skutečnosti, že navrhovatel v příslušných částech své nabídky uvedl ve dvou případech číslo 7 a v jednom případě číslo 5, nelze dospět k jednoznačnému závěru, zda se navrhovatel chtěl zavázat k vytvoření sedmi nebo pěti středisek nad požadovaný minimální počet. Danou nesprávnost je podle Úřadu třeba podřadit pod chyby v psaní, na které nelze aplikovat výše uvedené ustanovení zákona.
9. Úřad v napadeném rozhodnutí podotkl, že zadavatel postupoval zcela v souladu se zákonem, když nepřihlédl k dokumentu označenému jako "oprava zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení nabídky" (který byl zadavateli doručen až 25. den po uplynutí lhůty pro podání nabídek). Za porušení zde uvedených zásad by dle Úřadu bylo naopak možné označit postup zadavatele, pokud by na základě obdržené opravy uchazeče jeho nabídku jakkoliv doplňoval nebo měnil, poněvadž zákon takový postup neumožňuje. Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že podle ust. § 76 odst. 6 zákona veřejný zadavatel bezodkladně vyloučí z účasti v zadávacím řízení uchazeče, jehož nabídka byla při posouzení nabídek hodnotící komisí vyřazena.

Řízení o rozkladu

10. Úřad obdržel proti uvedenému rozhodnutí dne 5. 2. 2010 rozklad, v němž navrhovatel napadl předmětné rozhodnutí. Navrhovatel v něm poukázal na skutečnost, že jeho zjevný úmysl zavázat se k vytvoření 7 středisek nad rámec požadavku zadávací dokumentace vyplývá jak z čl. 3.3 návrhu smlouvy, tak i z kapitoly č. 12 jeho nabídky. Zadavatel (resp. hodnotící komise) byl tedy objektivně schopen i bez bližší součinnosti navrhovatele opravit zjevnou chybu uvedenou v čl. 8.13 návrhu smlouvy. Na závěr této námítky navrhovatel poznamenal, že těmito skutečnostmi se předmětný případ odlišuje od případu řešeného soudem v Úřadem citovaném rozhodnutí NSS.
11. Navrhovatel dále konstatoval, že výklad zákona ze strany Úřadu je jednostranný a vysoce formalistický. Podle navrhovatele měl zadavatel při posouzení nabídek postupovat dle ust. § 76 odst. 3 zákona s tím, že svým postupem porušil ust. § 6 zákona, zejména zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace. Z uvedených důvodů navrhovatel navrhl, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí změnil tak, že zruší rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení, jakožto i jeho rozhodnutí o námítkách, a aby zadavateli uložil opatření směřující k zařazení nabídky navrhovatele zpět do zadávacího řízení, případně aby napadené rozhodnutí v celém rozsahu zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení a rozhodnutí ve věci.

Rozhodnutí o rozkladu

12. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 zákona 500/2004 Sb., správního řádu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise předseda Úřadu podle § 89 odst. 2 správního řádu vydal dne 21. 6. 2010 rozhodnutí č. j. ÚOHS-R12/2010/VZ-9020/2010/310/PMo, kterým napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítl.

13. Stěžejní argumentace rozhodnutí o rozkladu stavěla na tom, že nabídka navrhovatele nebyla v dané části jednoznačná a srozumitelná. Rozpor v údajích v nabídce navrhovatele nelze považovat za zjevnou početní chybu ve smyslu ust. § 76 odst. 1 zákona, kterou by hodnotící komise mohla odstranit sama bez součinnosti navrhovatele, přičemž komise nemá povinnost navrhovatele k odstranění rozporu vyzvat, obzvláště pokud by tím mohlo dojít k doplnění či změně nabídky.

III. Řízení před soudem

Zahájení řízení

14. Rozhodnutí předsedy Úřadu ze 21. 6. 2010 č.j. ÚOHS-R12/2010/VZ-9020/2010/310/PMo napadl navrhovatel žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „**Krajský soud**“), v níž zopakoval svou argumentaci z řízení před Úřadem a navrhl, aby bylo uvedené rozhodnutí zrušeno. Úřad oproti tomu setrval na svém stanovisku o správnosti postupu zadavatele, který uchazeče k odstranění chyby v nabídce nevyzval. Řízení o žalobě bylo vedeno pod sp. zn. 62 Af 50/2010.

Odmítnutí žaloby napadající rozhodnutí o předběžném opatření

15. V téže žalobě napadl navrhovatel i rozhodnutí předsedy ÚOHS-R171/2009/VZ-2014/2010/310/JSi ze dne 11. 2. 2010, kterým byl zamítnut rozklad a potvrzeno předchozí prvostupňové rozhodnutí žalovaného o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření ze dne 16. 11. 2009, č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-14745/2009/540/VKu. V této části však byla žaloba soudem pro nepřipustnost odmítnuta.

Rozsudek Krajského soudu ze dne 6.10.2011, č.j. 62 Af 50/2010-104

16. Krajský soud o žalobě rozhodl rozsudkem dne 6.10.2011, č.j. 62 Af 50/2010-104 tak, že rozhodnutí Úřadu ze dne 21.6.2010, č.j. ÚOHS-R12/2010/VZ-9020/2010/310/PMo zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu projednání a rozhodnutí. Rozsudek nabyl právní moci dne 11. 10. 2011, když dle názoru soudu jsou námitky navrhovatele proti postupu zadavatele i Úřadu částečně oprávněné.
17. Krajský soud shledal způsob, kterým ustanovení § 76 odst. 3 zákona vyložil zadavatel a posléze i ÚOHS ve svých rozhodnutích, příliš formalistický a mechanický. Připustil, že prostřednictvím postupu podle tohoto ustanovení nesmí být nabídka měněna či doplňována, avšak je nutno zachovávat smysl zákona a v případě jasné chyby v psaní nerezignovat na pokus o její opravu, nedochází-li k faktické změně nabídky.

Výklad rozhodnutí NSS ze dne 7.4.2004, č.j. 2 A 7/2002-72

18. Co se týká aplikace závěrů Nejvyššího správního soudu vyjádřených v rozsudku ze dne 7.4.2004, č.j. 2 A 7/2002-72, pak dle Krajského soudu tam popisovaná situace a právní závěry se týkají otázky, kdy je hodnotící komise oprávněna a povinna zjevnou početní chybu zjistit a sama ji odstranit. V projednávané věci však nejde o početní chybu, nýbrž o chybu v psaní způsobující rozpor, který sám zadavatel nemohl odstranit automaticky.

Výklad způsobu aplikace § 76 odst. 3 zákona

19. Dále soud shledává, že ustanovení § 76 odst. 3 zákona je nutno aplikovat právě v těch případech a za těch situací, které odpovídají věci zde pojednáváné. Dle názoru soudu Úřad ve svém rozhodnutí vyšel z nesprávného vyhodnocení povahy pochybení žalobce v textu č. 8.13 smlouvy, následně nesprávně dovodil, že pro změnu údajů obsažených v nabídkách není dán zadavateli prostor, a svůj závěr založil na úvaze sice obecně správné, avšak z pohledu okolností posuzované věci nepodstatné, že zadavatel nemá povinnost postupovat podle § 76 odst. 3 zákona. Tím je dána nezákonnost rozhodnutí Úřadu založená na nesprávné aplikaci zákona na zjištěný skutkový stav.

Závazný právní názor soudu

20. Z těchto důvodů Krajský soud rozhodnutí Úřadu ze dne 21.6.2010, č.j. ÚOHS-R12/2010/VZ-9020/2010/310/PMo zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu projednání a rozhodnutí. Pro další postup Úřadu soud považuje za určující to, že zadavatel musí mít po podání nabídek najisto postaveno, zda nabídky vyhovují zadávacím podmínkám a jaké hodnoty mají být v rámci hodnocení nabídek hodnoceny; zadavatel tedy musí mít spolehlivý podklad pro jednoznačný závěr, zda nabídka může být úspěšně posouzena či nikoli a jak má být hodnocena. Dále je nutno mít na paměti, že po podání nabídek je skutečně nelze měnit způsobem, který by byl „změnou návrhu smlouvy“, neboť v důsledku toho by zadavatel neuzavíral podle § 82 odst. 2 zákona smlouvu v souladu s návrhem smlouvy obsažené v nabídce vybraného uchazeče. Podstatným je pak ten názor Krajského soudu, že v případě, že zadavatel objeví zřejmou, lehce vysvětlitelnou a odstranitelnou chybu v dokumentaci, je povinen využít ustanovení § 76 odst. 3 zákona a nechat si nejasnost uchazečem vysvětlit a tím ji odstranit, a to tím spíše, že v daném případě jde o nejasnost, která ve svém důsledku způsobuje, že ani zadavatel si není jistý, v jaké fázi zadávacího řízení se má tato nejasnost projevit. Tento postup pak nelze považovat za jednání, které by bylo v rozporu s ustanovením § 82 odst. 2 zákona.

IV. Stanovisko předsedy Úřadu

21. Po přezkoumání veškerého spisového materiálu a po posouzení případu v jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k právním závěrům uvedeným v rozsudku Krajského soudu v Brně jsem dospěl k následujícímu závěru.
22. Úřad tím, že rozhodl o zamítnutí návrhu navrhovatele na základě restriktivního výkladu povinnosti zadavatele stanovené v ust. § 76 odst. 3 zákona, nepostupoval správně a v souladu se zákonem. Z uvedeného důvodu jsem přistoupil ke zrušení rozhodnutí ze dne 18. 1. 2010 č. j. ÚOHS S 301/2009/VZ-15814/2009/540/VKu a vrácení věci Úřadu k novému projednání. V dalším řízení se bude Úřad řídit právními závěry uvedenými v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 10. 2011, č.j. 62 Af 50/2010-104 a tímto rozhodnutím.

Důvody zrušení napadeného rozhodnutí

23. Důvodem zrušení napadeného rozhodnutí je nesprávné vyhodnocení povahy pochybení navrhovatele v textu čl. 8.13 smlouvy s ohledem na konkrétní okolnosti posuzovaného případu a v souvislosti s výkladem ustanovení § 76 odst. 3 zákona.

24. Rozhodnutí původně vydané Úřadem v prvním stupni je založeno na tom výkladu ustanovení § 76 odst. 3 zákona, že zadavateli ze zákona nevyplývá jakákoliv povinnost požádat uchazeče v případě nejasností o vysvětlení jeho nabídky, neboť toto ustanovení obsahuje pouze možnost, nikoliv povinnost a tuto nelze dovodit ani analogicky např. z ustanovení § 77 zákona upravujícího postup v případě mimořádně nízké nabídkové ceny. Z tohoto právního názoru pak vyplývá závěr napadeného rozhodnutí, a sice, že zadavatel v tomto případě postupoval řádně a v souladu se zákonem. Rovněž tak rozpor v odůvodnění rozhodnutí o vyloučení navrhovatele (rozpornost nabídkových údajů) a v odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele (nesplnění zadávacích kritérií) nebyl v prvostupňovém rozhodnutí sledován účelovým či nezákonným.
25. S uvedenými právními východisky prvostupňového rozhodnutí je pak v příkrém rozporu výše citovaný rozsudek Krajského soudu v Brně. V něm, jak již bylo uvedeno, soud dospěl k závěrům od rozhodnutí Úřadu diametrálně odlišným. Soud shledal, že zadavatel byl v případě nalezení zjevné chyby vpsaní v nabídce uchazeče povinen postupovat dle ustanovení § 76 odst. 3 zákona. Rozpor mezi důvody rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče a důvody zamítnutí uchazečových námitek pak dle soudu jen dále dokládá, že zadavatel měl povinnost se uchazeče na sporný údaj v nabídce dotázat už jen proto, aby zjistil, jaké důsledky z této chyby v nabídce vyvodit.
26. V dalším řízení bude nyní nutno, aby Úřad z hlediska závazného právního názoru soudu opětovně přezkoumal postup zadavatele při hodnocení nabídek, přezkoumal jeho postup vůči navrhovateli a ze svých poznatků učinil jednoznačný závěr o tom, zda se zadavatel v daném případě nedopustil správního deliktu dle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona.

V. Závěr

27. Vzhledem k tomu, že rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 6.10.2011 bylo zrušeno toliko rozhodnutí ÚOHS-R12/2010/VZ-9020/2010/310/PMo, avšak vytýkanými nedostatky trpí i předchozí prvostupňové rozhodnutí ze dne 18.1.2010 č.j. ÚOHS S 301/2009/VZ-15814/2009/540/VKu, přičemž ve věci bude nutno jednat a rozhodnout v rozsahu, který nepřísluší správnímu orgánu druhého stupně, shledal jsem důvody pro zrušení prvostupňového rozhodnutí Úřadu tak, jak je uvedeno výše. V dalším řízení vydá Úřad rozhodnutí, ve kterém bude respektovat závazný právní názor Krajského soudu v Brně.
28. Úřad je povinen při novém přezkumu výslovně zohlednit tyto závěry vyplývající z rozsudku Krajského soudu v Brně č.j. 62 Af 50/2010:
 - a. zadavatel musí mít po podání nabídek najisto postaveno, zda nabídky vyhovují zadávacím podmínkám a jaké hodnoty mají být v rámci hodnocení nabídek hodnoceny; zadavatel tedy musí mít spolehlivý podklad pro svůj jednoznačný závěr, zda nabídka může být úspěšně posouzena či nikoli (§76 zákona) a jak má být hodnocena (§79 zákona); k tomu, aby si tento podklad mohl opatřit, mu musí výklad zákona nabídnout dostatečnou oporu;

- b. není nikterak zpochybňováno, že po podání nabídek je nelze měnit způsobem, který by byl „změnou návrhu smlouvy“, což by způsobilo, že by zadavatel neuzavíral podle § 82 odst. 2 zákona smlouvu v souladu s návrhem smlouvy obsažené v nabídce vybraného uchazeče;
- c. obsahuje-li návrh smlouvy tvořící součást nabídky nejasnost spočívající v tom, že obsahuje číselnou hodnotu, která neodpovídá číselným hodnotám vyjadřujícím tentýž údaj v rámci zbylého obsahu nabídky, jde-li o nejasnost, která už na první pohled vyvolává dojem, že uchazeč se v části své nabídky, jednoduše řečeno, dopustil chyby, tedy o nejasnost již na první pohled zřejmou, lehce popsatelnou a zároveň vysoce pravděpodobně lehce vysvětlitelnou, pak je zadavatel povinen si uvedenou nejasnost nechat uchazečem vysvětlit a tím ji odstranit – a využít k tomu postupu nabízeného mu v § 76 odst. 3 zákona, byť tam u vedený postup je postupem pro zadavatele obecně pouze fakultativním. Uvedený postup zadavatele za právě uvedených podmínek není „změnou návrhu smlouvy“ a jeho využití nezpůsobuje, že by zadavatel neuzavíral podle § 82 odst. 2 zákona smlouvu v souladu s návrhem smlouvy obsažené v nabídce vybraného uchazeče.

29. S ohledem na tyto závěry nechť Úřad posoudí opětovně celý případ ve vzájemných souvislostech a vydá nové rozhodnutí respektující uvedené závěry rozsudku Krajského soudu v Brně.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká republika – Úřad práce v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, 701 60
Ostrava – Moravská Ostrava a Přívoz
2. Mgr. Petr Burzanovský, advokát AK Kindl a partneři, K Safině 669, 149 00 Praha 4 - Hrnčíře
3. JUDr. Petr Fiala, advokát, Mezníkova 273/13, 616 00 Brno – Žabovřesky

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy